

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/24/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010716
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3811010716.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Petra Tótha na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. marca 2013 prejednal odvolanie obžalovaného

Q. N.

nar. XX.XX.XXXX v H., bytom H., Ul. F. č. XXXX/XX, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi č.k. 3T/228/2011-146 zo dňa 28.11.2012 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine sa obžalovaný odsudzuje podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. s použitím 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., k trestu odňatia slobody na 28 (dvadsaťosem) mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému stanovuje skúšobná doba na 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/228/2011-146 zo dňa 28.11.2012 bol obžalovaný Q. N. uznaný vinným v bode 2) a 3), že dňa 23.03.2009 od 9.30 hod. do 10.00 hod. v Prievidzi na Úrade justičnej a kriminálnej polície Prievidza vo veci č. ORP-313/OVK-PD-09 pred vyšetrovateľom po poučení o trestných následkoch krivého obvinenia a krivej výpovede nepravdivo vypovedal, že S. T. sa v presne nezistený deň koncom januára 2009 pokúsil znásilniť maloletú K...., nar. XX.XX.XXXX; a dňa 20.11.2009 od 9.45 hod. do 11.10 hod. v Prievidzi na Úrade justičnej a kriminálnej polície č. ORP-313/OVK-PD-09 pred vyšetrovateľom po poučení o trestných následkoch krivého obvinenia a krivej výpovede nepravdivo vypovedal, že S. T. sa v presne nezistený deň koncom januára 2009 pokúsil znásilniť maloletú K.N., nar. XX.XX.XXXX, čím spáchal prečiny krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. a prečiny krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák.

Bol za to odsúdený podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. s použitím 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., k trestu odňatia slobody na 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmiennečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine. V dôvodoch odvolania obžalovaný namietal, že vo veci sa necíti byť vinným, pretože vypovedal len to, čo videl a čo si pamätá. On nepodával na T. trestné oznámenie a keďže bol vyzvaný políciou, aby vypovedal, tak vypovedal to, čo videl. Poukazoval na výpoveď C. X., ktorej poškodená N. povedala na druhý deň, že ju T. obchytkával a ľahol si na ňu a oni mu len zabránili v ďalšom konaní.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázala na správnosť napadnutého rozsudku vo všetkých jeho výrokoch a navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o vine rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto predchádzalo, pričom prihliadol aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a dospel k záveru, že podané odvolanie je dôvodné pokiaľ ide o uložený trest.

Pokiaľ sa týka uznania viny, tu súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky potrebné dôkazy a pri svojom rozhodovaní vychádzal aj z právneho názoru Krajského súdu v Trenčíne uvedeného v rozhodnutí sp. zn. 23To/89/2012 zo dňa 01.10.2012, v ktorom krajský súd vyslovil názor, že konanie obžalovaných v predmetnej trestnej veci bolo dostatočne preukázané a pokiaľ ich súd prvého stupňa v predchádzajúcom konaní oslobodil, tu pochybil a správne ich mal uznať vinných. Aj keď obžalovaný bol v čase činu pod vplyvom alkoholu, vnímanie situácie ohľadne maloletej M. P. a S. T. nemohol vnímať až tak diametrálne odlišne, ako to popísali maloletá a S. T.. V tomto smere teda odvolací súd odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné.

Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne vychádzal z ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Keďže dolná hranica trestnej sadzby ustanovenia § 345 ods. 1 Tr. zák. je jeden rok, nepochybil, pokiaľ obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri spodnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby na 28 mesiacov. Na druhej strane však dospel odvolací súd k záveru, že v osobe páchatela nejde o tak narušeného páchatela, aby bolo potrebné na jeho prevýchovu vplývať nepodmienečným trestom odňatia slobody. Obžalovaný síce bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, ale za trestnú činnosť odlišného charakteru, a to za riadenie motorového vozidla v čase zákazu činnosti, teda za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 Tr. zák. Tiež odvolací súd pri svojom rozhodovaní prihliadal k tomu, že v dôsledku predmetnej trestnej činnosti, pre ktorú bol obžalovaný uznaný vinným, neprišlo k závažnejším následkom spočívajúcim v osobnej ujme poškodených, napríklad obmedzením osobnej slobody Jána T.. Napokon odvolací súd prihliadal aj k tomu, že naposledy obžalovaný vykonal trest odňatia slobody v júli 2010, že predmetnú trestnú činnosť spáchal pred výkonom tohto trestu a v podstate od júla 2010 žije riadnym životom.

Odvolací súd preto zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci sám tak, že uložil obžalovanému trest odňatia slobody na 28 mesiacov, ktorý mu však za súčasného uloženia dohľadu probačného úradníka podmiennečne odložil na dlhšiu skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok